

13.1.2014

B7-0016/2014

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu
(2013/2960(RSP))

*Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit, Jean Lambert, Elisabeth Schroedter,
Judith Sargentini, Franziska Keller, Marije Cornelissen, Hélène Flautre,
Malika Benarab-Attou*

Verts/ALE grupas vārdā

B7-0016/2014

Eiropas Parlamenta rezolūcija par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu (2013/2960(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulu (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā¹,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā²,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu³ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu⁴,
  - ņemot vērā komisāra *László Andor* 2014. gada 1. janvāra paziņojumu par Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ierobežojumu atcelšanu,
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 25. novembra paziņojumu par personu brīvas pārvietošanās tiesību saglabāšanu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
  - ņemot vērā Padomes un Komisijas 2014. gada 15. janvāra paziņojumus par pamattiesībām brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā visiem Savienības pilsoņiem ir brīvas pārvietošanās pamattiesības, kas paredzētas Līgumā par Eiropas Savienības darbību;
- B. tā kā pārvietošanās brīvība ir viena no svarīgākajām ES vērtībām un sniedz pilsoņiem iespēju izvēlēties, kur dzīvot un strādāt, un sekmē mobilitāti un attīstību darba tirgū, izglītības sistēmā un citās jomās;
- C. tā kā Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu pārvietošanās brīvība veicina mobilitāti,

---

¹ OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.

² OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

³ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

⁴ OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.

bet vienīgās tiesības, ko tā piešķir, ir tiesības palikt un uzturēties citā dalībvalstī ne vairāk kā trīs mēnešus;

- D. tā kā darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ietver gan tiesības, gan pienākumus un to nevar uzskatīt par neierobežotu;
- E. tā kā iemesls, kāpēc cilvēki, kas meklē jaunas iespējas un vēlas jaunu dzīvi, izmanto pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, daļēji ir nabadzība dažos Savienības reģionos;
- F. tā kā nabadzība var pamudināt cilvēkus pamest savu valsti un meklēt jaunas iespējas Eiropas Savienībā; tā kā dalībvalstīm vajadzētu pievērsties nabadzības samazināšanai visā ES; tā kā nabadzība pati par sevi nekad nedrīkst būt repatriācijas vai piespiedu atgriešanās no vienas dalībvalsts citā iemesls;
- G. tā kā nabadzības samazināšana ir īpašs Eiropas Sociālā fonda un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis un tā kā dalībvalstu pienākums ir atbilstīgi izmantot attiecīgos līdzekļus;
- H. tā kā nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes darba tirgū princips ir pamatprincips, kas jāievēro pilnībā;
- I. tā kā dalībvalstīm ir bijis pietiekami daudz laika, lai pielāgotu savas sociālā nodrošinājuma sistēmas darba ņēmēju tiesībām brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā, jo īpaši tām, kas izmantojušas pārejas periodu,
  - 1. norāda, ka visiem Savienības pilsoņiem ir brīvas pārvietošanās pamattiesības un ka attiecībā uz šīm pamattiesībām nav pieņemamas nekādas atkāpes no ES tiesību aktiem;
  - 2. pauž nožēlu par ārkārtīgi negatīvo un nepamatoto pievēršanos tā sauktajam slogam, ko rada brīva pārvietošanās un ko minējuši vairāki Eiropas valstu vadītāji dienās pirms Bulgārijai un Rumānijai paredzētā pārejas perioda beigām;
  - 3. stingri iestājas pret minēto Eiropas valstu vadītāju nostāju, kuri aicina mainīt un ierobežot pilsoņu brīvu pārvietošanos; uzsver, ka vienas pilsoņu grupas tiesību samazināšana izraisa šīs grupas atstumtību un nozīmē īpašu vēršanos pret šo grupu, tiek uzskatīta par ES netaisnīgas attieksmes izpausmi, rada risku, ka šīs grupas var kļūt par ksenofobisku uzbrukumu mērķi, un tai ir plašāka nozīme saistībā ar rasisma un ksenofobijas palielināšanos visās dalībvalstīs;
  - 4. uzskata par maldīgu dažu politisko partiju nostāju, ka migrācija noslogo valstu sociālās labklājības sistēmas un ka tā sauktais sociālais tūrisms ir būtisks drauds dalībvalstu sociālajām sistēmām; uzsver, ka neviena no dalībvalstīm, kas sūdzējušās par šo slogu, nav iesniegusi Komisijas prasītos pierādījumus;
  - 5. norāda, ka Direktīva 2004/38/EK jau paredz ierobežojumus, saskaņā ar kuriem personām jāpierāda, ka tām ir pietiekami līdzekļi, lai nekļūtu par pārmērīgu slogu uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai;
  - 6. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt darba tiesību stingru ievērošanu, lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem ES darba ņēmējiem; uzsver, ka dalībvalstīm jādara viss

iespējama, lai izbeigtu neaizsargātu darba ņēmēju ekspluatāciju, un ka tas sekmēs uzņēmumu godīgu konkurenci, kā arī taisnīgumu darba tirgos;

7. atzīst, ka pastāv daži tā sauktie karstie punkti, kur ieradušās ļoti nabadzīgu cilvēku grupas no citām dalībvalstīm, un ka tas rada spriedzi attiecīgajās pilsētās; norāda, ka vairākas vietējās pašvaldības un kopienas ir darbojušās konstruktīvi, lai rastu šīm problēmām risinājumu;
8. tomēr uzskata, ka šādu spriedzi varētu un vajadzētu risināt, gan palīdzot attiecīgajām personām, gan atbalstot attiecīgos reģionus, t. i., ar Eiropas Sociālo fondu;
9. aicina dalībvalstis stingri aizsargāt darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesības kā pamattiesības, kuru pamatā vajadzētu būt pienācīgām sociālajām un darba tiesībām un darba tiesību aktu stingrai piemērošanai;
10. uzsver, ka līdzās strādājošu vai dzīvojošu ES pilsoņu tiesībām un pienākumiem nevajadzētu būt atkarīgiem no viņu valstspiederības;
11. aicina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai cīnītos pret nabadzības izraisītu migrāciju Eiropas Savienībā, neierobežojot personu un viņu ģimenes locekļu pārvietošanās brīvību;
12. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka pret darba ņēmējiem no citām ES valstīm un pret darba ņēmējiem no attiecīgās valsts tajā izturas vienādi;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.